

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

Ἐκλείσαν τρία χρόνια πού ἄρχισε ὁ ἀγώνας μας, μέ τήν ἴδρυσή τοῦ «Συνδέσμου Ἑλληνίδων ὑπέρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας». Ὁ ἀγώνας μας αὐτός ἦταν ὡς τώρα ἐντατικός, ἀλλά περιορισμένος. Ἐργασθήκαμε σέ βάθος, ὄχι σέ πλάτος. Ἔτσι ἔπρεπε νά γίνῃ στήν ἀρχή. Νά κατατοπισθοῦμε στήν παγκόσμια φεμινιστική κίνηση, νά μελετήσωμε ὅλα τῆς τὰ σημεῖα καί τόν ἴδιον καιρὸ νά μελετήσωμε τὸ ζήτημα σχετικὰ μέ τόν τόπο μας. Αὐτὸ ἦταν τὸ πρόγραμμά μας. Τὸ ἀκολογήσαμε πιστά.

Τώρα ἀρχίζει τὸ δεύτερο στάδιο. Ἀφοῦ ἐρευνήσαμε προσεχικὰ τὴν κοινωνική, νομική, οἰκονομική θέσιν τῆς γυναίκας στήν Ἑλλάδα, ἀφοῦ παρακολογήσαμε δυὸ συνέδρια τῆς «Διεθνoῦς Ἐνώσεως γιὰ τὴν γυναικεῖα ψῆφο», ἀφοῦ φωτισθήκαμε ἔτσι γενικὰ σ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ φεμινιστικοῦ ἀγώνα καί μπορέσαμε νά συγκρίνωμε τὴν θέσιν τῆς γυναίκας σιὸν τόπο μας μέ τὴν θέσιν τῆς γυναίκας σιὸς ἄλλες χῶρες, εἶδαμε τίς ὁμοιότητες καί τίς ἀνομοιότητες, τίς ἐλλείψεις καί τὰ προτερήματά τῆς, εἶμασθε σήμερον σὲ θέσιν νά κηρύξωμε συνειδητὰ τὸ πρόγραμμά μας, καί ν' ἀπλώσωμε τὸ κήρυγμά μας παντοῦ, σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ὑπάρχει καί μιὰ Ἑλληνίδα πού ν' ἀγωνίζεται τὸν ἀγώνα τῆς ζωῆς εἴτε μέσα, εἴτε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς. Ὁ «Ἀγώνας τῆς γυναίκας», τὸ δελτίο τοῦ Συνδέσμου μας, θὰ εἶναι τὸ ὄργανο πού μ' αὐτὸ θ' ἀπλώσωμε αὐτὸ μας τὸ κήρυγμα. Καί θὰ εἶναι ἀκόμα καί τὸ μέσο γιὰ νά ἐκφράσῃ τὸν πόνο τῆς κάθε γυναίκα πού τὴν βαραίνει ἡ κοινωνικὴ ἀδικία καί νά διαμαρτυρηθῇ.

Καί τώρα πρέπει ν' ἀπαντήσωμε πρῶτα πρῶτα στήν ἐρώτησιν πού ἔρχεται φυσικὰ στὰ χεῖλη τοῦ καθενός.

— Γιατί αὐτὸς ὁ ἀγώνας καί γιὰ ποιοὺ σκοποῦ ; Καί ἀκολουθοῦν ἔπειτα πλήθος ἐρωτήσεις :

— Μᾶς χρειάζεται ἐμᾶς σιὸν τόπο μας ; οἱ γυναῖκες δὲν εἶναι εὐχαριστημένες ὅπως βρῖσκονται τώρα τὰ πράγματα ; θὰ μᾶς ὠφελήσῃ μιὰ ὅποιαδήποτε ἀλλαγὴ σιὸς κοινωνικὰς συνθηκὰς ; εἶμασθε τάχα σιὸν ἴδια θέσιν πού βρῖσκονται ἄλλες χῶρες πιὸ προοδευμένες ;

Σ' ὅλες αὐτὰς τίς ἐρωτήσεις, θ' ἀπαντήσωμε σιὴ σειρᾷ. Ἡ τακτικὴ μας θὰ εἶναι : Ἐρευνα ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, διαφωτισμὸς ἀπὸ τὴν ἄλλη. Εἶναι ἀνάγκη ὡς τόσο, νά λειψῇ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν κάθε παρεξήγησιν. Δὲν ἐρχόμαστε νά χαλάσωμε ὅ,τι ἔχομε καλὸ καί ὠραῖο, δὲν ἔχομε σκοποῦ νά γρομεῖσωμε τὸ Ἑλληνικὸ σπίτι, τὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια, ὅπως φοβοῦνται καὶ ὅπως μᾶς καιηγοροῦν οἱ ἀντίθετοι σιὸν ἀγώνα μας. Θέλομε μονάχα ν' ἀνοίξωμε τὰ παράθυρα αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ διάπλατα πρὸς τὸν ἥλιο καί τὸν ἀέρα. Νά μῆν μέσα ὅλο τὸ φῶς καί τὸ ὀξυγόνο πού χρειάζεται γιὰ νά σκορπίσῃ τὴν μούχλα. Ἰσα ἴσα θὰ τὸ στερεώσωμε πιὸ πολὺ τὸ Ἑλληνικὸ σπίτι ὅταν ὀργανωθῇ ἀπάνω στὰ θεμέλια τ' ἀσάλευτα τῆς ἰσότητος καί τῆς δικαιοσύνης. Δὲ θὰ τὸ στηρίξωμε ποτὲ σ' ἓναν ἀχαλίνωτο ἀτομισμὸ, σιὴν περιφρόνησιν καί τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλο, ἀλλὰ σιὸν σεβασμὸν κάθε ἀνθρώπινης ἀξίας, τοῦ ἀνδρός, τῆς γυναίκας, τοῦ παιδιοῦ, κάθε ἀτόμου πού ἀποτελεῖ τὸν κοινωνικὸ πυρῆνα, τὴν οἰκογένεια. Κι' ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ πρότυπο τοῦ σπιτιοῦ, θὰ χτισθῇ ἡ καινούρια πολιτεία, ὅπου ἀνδρες καί γυναῖκες θὰ μποροῦν νά ζοῦν ἐλεύθεροι, λυτρωμένοι ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δυνατοῦ, κρατῶντας, μέ ὅλη τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, τὴν μοῖραν τους σιὸ χεῖρ τους.

Θὰ πολεμήσωμε τὴν ἀπολυταρχία μὲ ὄλες μας τὶς δυνάμεις ὅπου καὶ μ' ὅποιον τρόπο φανερῶνεται, σὶδὸ σπίτι, σὶτὴν κοινωνία, σὶτὴν πολιτεία.

Θὰ πολεμήσωμε ἀκόμα τὸν παρασιτισμὸ σὶτὴν γυναῖκα πὸν τὴ σκλαβώνει, τὴν ταπεινώνει, τὴν ἐκμηδενίζει. Καὶ θὰ ἐξυψώσωμε τὴ δουλειὰ σὶτὴν περιωπὴ πὸν τῆς πρέπει, τὴ δουλειὰ πὸν ἀπολυτρώνει, πὸν ἐπαγνίζει, πὸν ἀνυψώνει. Ἡ δουλειὰ σὶδὸ σπίτι μέσα, καὶ ὄξω ἀπ' τὸ σπίτι, κάθε δουλειὰ, τῆς νοικοκυρᾶς, τῆς ἐργάτριας, τὴ δουλειὰ σὲ κάθε κλάδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης. Ἡ ἐργαζόμενη Ἑλληνίδα θὰ κινήσῃ πρῶτῃ τὴν ἀνάγκη νὰ χειραφετηθῇ πολιτικά, μαὶ θὰ ἔχει πρῶτα λυτρωθεῖ οἰκονομικά. Θὰ τὴν

ἀγγίξει δεξύτερα καὶ βαθύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη τάξη γυναικῶν ἡ ἀνισότητα πὸν βαραίνει τὸ φύλο μας.

Τὸ νιώθει κιόλας καὶ ἄρχισε νὰ οργανώνεται ἐπαγγελματικά, γιὰ νὰ μπορέσει ν' ἀμυνθεῖ. Οἱ καθηγήτριες, οἱ δημοδιδασκάλισσες, οἱ ἐργάτριες, ἡῶραν μόνες τους τὸ δρόμο γιὰ τὴν καλύτερευση τῆς τύχης τους. Ὀργανώνονται καὶ πολεμοῦν. Καὶ ἡ πολιτεία τὶς ἀκούει, θέλοντας καὶ μὴ. Σιγὰ σιγὰ καὶ οἱ ἄλλες τάξεις θὰ τὶς μιμηθοῦν. Καὶ ὁ στρατὸς ὁ γυναικεῖος θὰ πληθαίνει. Ἡ νίκη του, ὅσο καὶ ἂν εἶναι μακρυνή, εἶναι ἀσφαλισμένη. Γιὰ τὴ νίκη αὐτὴ θ' ἀγωνισθοῦμε μ' ἐπιμονή, σύνεση, θάρρος καὶ αὐτοθυσία.